

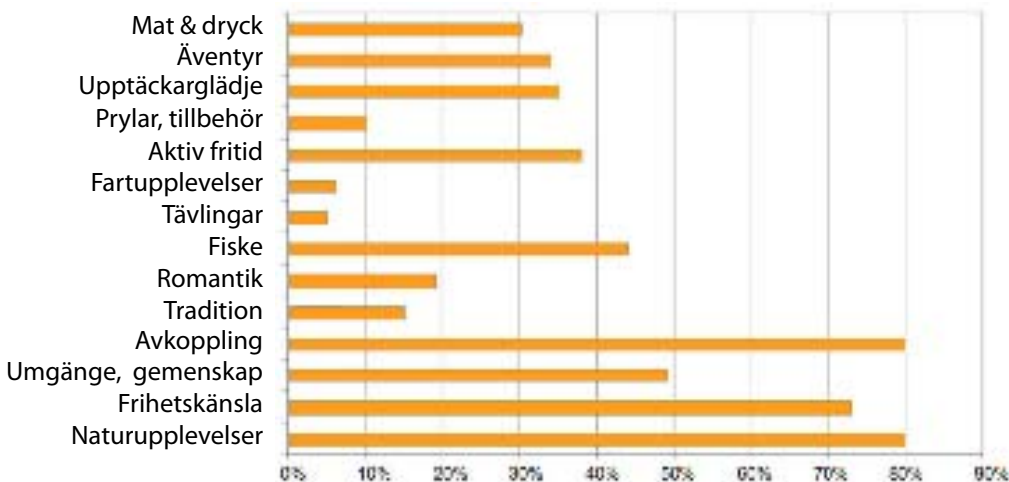
Morgondagens båtliv - Jonas Ekblad sammanfattar en undersökning

Båtförsäljarna gnuggar händerna. För närvarande säljs det över 20 000 fritidsbåtar om året i Sverige. Det är bättre än på länge men inte lika bra som under 60-talets slut då det såldes över 60 000 båtar/år. Stockholmsmässan lät under hösten 2005 göra en marknadsundersökning som visar att närmare 2,6 miljoner personer, vanligtvis unga familjer i storstäderna drömmer om att skaffa båt.

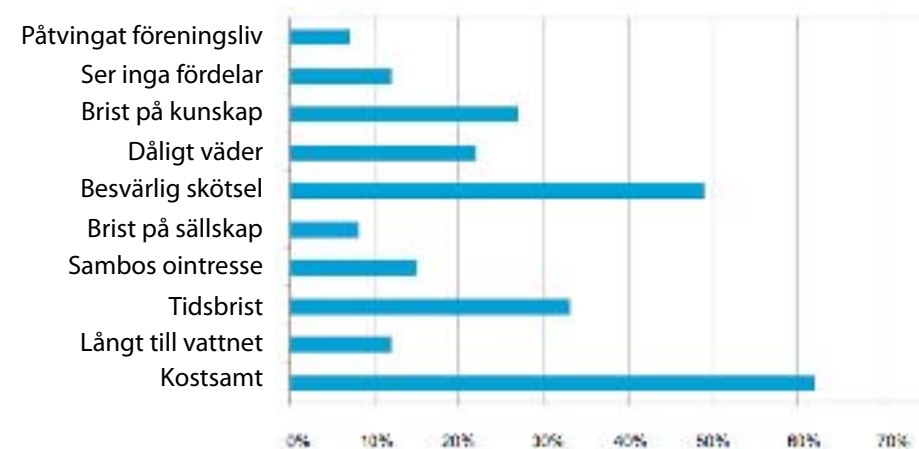
Framtidens sjöfolk ser hinder och svårigheter med att köpa och äga båt, de har andra och nya behov.

Enligt mässans undersökning är dagens båt innehavare 1,8 miljoner personer. Då räknas minsta kanadensare och det är oftast mer än en båtägare per båt.

POTENTIELLA BÅTKÖPARE OM BÅTLIVET
OCH VARFÖR MAN VISTAS TILL SJÖSS

POTENTIELLA BÅTKÖPARE OM BÅTLIVET
OCH VARFÖR MAN INTE HAR BÅT

De är både kvinnor och män, huvudsakligen i åldrarna 40-70 år. De har vuxna barn som flyttat ut eller tonårsbarn som bor hemma.

De flesta bor i storstad och har goda hushållsinkomster. De är aktiva på sin fritid, relativt händiga och roade av att fixa med hus, bil och båt. Deras naturintresset är stort – särskilt jakt och fiske.

”Seglarna är delvis ett eget släkte,” sammanfattar undersökningen. De är tydligt koncentrerade till Stockholms- och Göteborgsregionerna, de är lite yngre än övriga båt innehavare men med högre inkomster. Den typiske seglaren är mer utåtriktad, mer intresserad av statusprylar och mer benägen att spela golf än övriga båtmänniskor.

Framtidens båtmänniskor söker ungefär samma saker som dagens. Se diagr. 1.

Värt att notera är att bland de drivkrafter som inte är särskilt starka är möjligheten att kappsegla/tävla, fartupplevelser, prylarna samt att vara en del av båttraditionen i sig.

Det finns flera hinder för att nya båtmänniskor ska realisera sina drömmar. Det som står i vägen är flera saker. Se diagram 2.

Här är det bland annat värt att notera att kostnaderna avskräcker. Båten får stå tillbaka för andra investeringar.

Som en kvarnsten runt halsen hänger uppfattningen att en fritidsbåt innebär många och långa dagar av bottenlipning, motorreovering och vaktpass på båtklubben och det känns inte särskilt lockande. Båtlivet upplevs som jobbigt, krångligt och tidskrävande.

Går det att hinna utnyttja en fritidsbåt med allt annat man vill göra på fritiden?

En tydlig barriär är att man uppfattar att båtlivet kräver stora nya kunskaper, som befintliga båtmänniskor förefaller fått med modersmjölken.

Dagens båtägare är ofta en ”social traditionalist” som har båtägandet som sin livsstil och en viktig del av sin identitet. Han – för det är ofta en han – är född båtmänniska. Han är uppvuxen i båtfamilj och fostrad i en miljö som kretsade kring långa sommarseglatser med vänner från båtklubben. Båten är den helt dominerande hobbyn – sommar som vinter. Båtägandet handlar om kontinuerliga förbättringar, uppgraderingar och en vision om drömbåten någonstans lite längre fram.

Motbilden präglas av en betydligt mer praktisk attityd. Här handlar det om en ”äventyrlig individualist” som ser livet till sjöss som en fantastisk källa till starka, minnesvärda upplevelser. Upptäckarglädje, om njutning, om natur och umgänge i marin miljö. Men allt detta ska ses mot bakgrund att hon – för här handlar det oftare om kvinnor än män – har ett stort antal alternativa sätt att nå samma mål. De vill vara till sjöss vid sidan av allt det andra. Här finns inte något egentligt engagemang för båtlivet eller båtar.

Och det vi alla kan fundera på är hur framtidens båtklubb kommer att påverkas av detta. Om den kommer att påverkas...

Källa: AFS/SBS Enkät 2005